ECLI:LV:ZRT:2021:0520.11390007121.3.S

Lieta Nr.11390007121
Lietas arhīva Nr. K73-1002-21/50

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2021.gada 20.maijā

Zemgales rajona tiesa tiesnese L.Sprigule
piedaloties prokurorei J.Pridānei
aizstāvei A.Eglītei

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu tika noteikta pagaidu aizsardzība pret vardarbību, piemērojot pagaidu aizsardzības līdzekļus pret vardarbību, nosakot /pers. B/, cita starpā, aizliegumu atrasties mājoklim /adrese/, Tukumā, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem.

2021.gada 1.februārī ap pulksten 18.30 /pers. B/, zinādams par viņam noteikto ierobežojumu, ļaunprātīgi nepildīja lēmumu, atradās pie dzīvokļa /adrese A/ ārdurvīm.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesa secina, ka krimināllieta /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1]panta izskatāma atbilstoši Kriminālprocesa likuma 464.pantam par krimināllietas iztiesāšanu bez apsūdzētā piedalīšanās. Kriminālprocesa likuma 464.pants paredz krimināllietu par krimināļpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesā iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi[..]. /pers. B/ neieradās uz divām tiesas sēdēm, neziņojot par neierašanās iemesliem: 2021.gada 15.aprīlī un 20.maijā(lietas 112.lapa).

/pers. B/ šajā kriminālprocesā tika piemērots drošības līdzeklis-apcietinājums.

Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 23.marta lēmums drošības līdzeklis-apcietinājums viņam tika atcelts un 2021.gada 25.martā /pers. B/ tika atbrīvots. /pers. B/ turpmāko dzīvesvietu pēc atbrīvošanas norādīja-/adrese/(lietas 94.-95.lapa, 108.lapa).

Par 2021.gada 15.aprīļa tiesas sēdi /pers. B/ saņēma pavēsti, par ko parakstījās(lietas 105.lapa).

Uz tiesas sēdi 2021.gada 15.aprīlī /pers. B/ neieradās, neziņojot par neierašanās iemesliem.

Tika pieņemts lēmums par viņa piespiedu atvešanu uz tiesas sēdi 2021.gada 20.maijā, vienlaicīgi arī nosūtīta pavēste uz viņa norādīto dzīvesvietas adresi(lietas 112.lapa). 2021.gada 20.maijā tiesā saņemta informācija no VP Zemgales RP Tukuma iecirkņa par to, ka /pers. B/ uz tiesas sēdi 2021.gada 20.maijā nav iespējams nogādāt, jo tiesas norādītājā dzīvesvietā neuzturas (lietas 92., 93.lapa).

Pirmstiesas procesā /pers. B/ vainu viņam inkriminētajās darbībās atzina.

Pirmstiesas procesā, 2021.gada 25.februārī apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka neatceras, kad pēdējo reizi gāja pie /pers. C/, uz Talsu ielu 21A-6, Tukumā, zinot, ka nedrīkst šim mājoklim tuvoties tuvāk par 100 metriem. Pēdējo reizi viņu aizveda policijas inspektors Valsts amatpersona. Apsola turpmāk netuvoties /pers. C/ dzīvesvietai. Nopratināts, kā apsūdzētais 2021.gada 15.martā /pers. B/ savu vainu inkriminētajā darbībās atzina. Atzina, ka bija ieradies pie /pers. C/, atzina, ka to darīja zinot, ka nedrīkst tuvoties viņas mājoklim. Noliedz, ka būtu /pers. C/ aizskāris, jo viņa labprātīgi iznāca no dzīvokļa(lietas 28., 75.lapa).

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pilnīgi pierādīta ar visu tiesas izmeklēšanā iegūto un pārbaudīto pierādījumu kopumu: ar liecinieces /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ liecībām, rakstveida pierādījumiem.

Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu lietā Nr. 3-12/09981-20/48 tika apmierināts /pers. C/ pieteikums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, nosakot /pers. B/ ierobežojumus: pienākumu atstāt mājokli /adrese/, kurā dzīvo /pers. C/, aizliegumu atrasties mājoklim /adrese/, kurā dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt fizisku vai vizuālu saskari, aizliegumu /pers. B/ izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ (lietas 7.-11.lapa).

Lieciniece /pers. C/, pirmstiesas procesā 2021.gada 1.februārī liecināja, ka 2021.gada 1.februārī, ap plkst.18.31 /adrese/, atradās savā dzīvesvietā, dēls /pers. F/ paziņoja, ka kāpņu telpā atrodas /pers. B/. Dzirdēja, ka /pers. B/ atrodas pie dzīvokļa durvīm, atpazina viņu pēc balss, viņš teica, ka grib parunāt. Viņam neatbildēja. /pers. B/ teica, ka to tā neatstās un gāja prom. Zvanīja policijai, jo /pers. B/ pārkāpa Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un tuvojās tuvāk par 100 metriem dzīvoklim /adrese/(lietas 2.,3.lapa).

No CD diska ar audioierakstu apskates protokola 2021.gada 26.februārī izriet, ka /pers. C/ 2021.gada 1.februāri zvanīja uz tālruni 110 un informēja, ka /pers. B/ pārkāpj nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību(lietas 21.lapa).

Liecinieks /pers. D/ pirmstiesas procesā 2021.gada 24.februārī liecināja, ka pildot dienesta pienākumus Valsts policijā 2020.gada 13.oktobrī saņēma izsaukumu uz /adrese/. Ierodoties notikuma vietā konstatēja, ka /pers. C/ izsauca policiju, jo pie viņas durvīm klauvēja /pers. B/, kuram ar tiesas lēmumu tur ir aizliegts uzturēties. Notikuma vietā atradās arī /pers. B/. Tika noskaidrots, ka /pers. B/ nav iepazinies ar Zemgales rajona tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. /pers. B/ tika nogādāts Tukuma policijas iecirknī un iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas lēmumu. Lēmums /pers. B/ tika nolasīts. /pers. B/ attiecās lēmumu saņemt un parakstīties par tā saņemšanu. Apliecinājumā tika ierakstīts, ka /pers. B/ atsakās saņemt lēmumu(lietas 22.lapa).

Liecinieka /pers. D/ teiktais apstiprinās ar lietā pievienoto informāciju par tiesas nolēmuma izsniegšanas gaitu /pers. B/, kur norādīts, ka 2020.gada 13.oktobrī /pers. B/ attiecās saņemt Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu un viņam tika izskaidrota lēmuma būtība(lietas 18.lapa)

Liecinieks /pers. E/, pirmstiesas procesā 2021.gada 26.februārī liecināja, ka 2021.gada 1.februārī pildīja dienesta pienākumus Valsts policijā. Ap plkst.18.30 saņēma izsaukumu, jo /pers. B/ pārkāpa tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un atradās /pers. C/ dzīvesvietā, /adrese/. Ierodoties notikuma vietā /pers. C/ paskaidroja, ka /pers. B/ bija ieradies, klauvēja pie dzīvokļa durvīm un /pers. C/ sauca uz sarunu. /pers. C/ nekavējoties zvanīja policijai, jo /pers. B/ nevar tuvoties viņas mājoklim tuvāk par 100 metriem. /pers. B/ notikuma vietā neatradās. Liecinieks norāda, ka arī iepriekš ir konstatēts, ka /pers. B/ pārkāpj tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību(lietas 24.lapa).

Tiesa secina, ka liecinieces /pers. C/ liecības apstiprinās ar lietā pievienotā CD diska - ar 2021.gada 1.februāra audioierakstu- apskati, /pers. E/ un /pers. D/ liecībām kas apstiprina faktu, ka /pers. B/ neievēroja viņam, ar tiesas lēmumu noteikto ierobežojumu – aizliegumu atrasties mājokļa /adrese/-kurā dzīvo /pers. C/- tuvumā tuvāk par 100 metriem.

Minēto apstiprina arī apsūdzētā /pers. B/ liecības, kurās viņš nenoliedz, ka bija ieradies pie /pers. C//adrese/ un aicināja viņu uz sarunu.

/pers. B/ tika izskaidrots Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmums un viņš tika brīdināts par krimināatbildību, kas apstiprinās ar lietā pievienoto informāciju par tiesas nolēmuma izsniegšanas gaitu /pers. B/, kur norādīts, ka 2020.gada 13.oktobrī /pers. B/ attiecās saņemt Zemgales rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu un viņam tika izskaidrota lēmuma būtība.

Krimināllikuma 168.[1] pantā ietvertais krimināpārkāpums apdraud personas neaizskaramības intereses[..]. Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse izpaužas kā bezdarbība- nolēmuma par aizsardzību pret vardarbību ļaunprātīga nepildīšana. Noziedzīgā nodarījuma subjekts-persona, kurai ar tiesas nolēmumu noteikts viens vai vairāki pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi. No subjektīvās puses tas ir tīšs nodarījumus, ko raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās savas bezdarbības kaitīgumu un to apzināti pieļauj (*skat. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa) U.Krastiņš, V.Liholaja - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016,447., 449.lp.*)

Tiesa secina, ka /pers. B/ darbībās ir konstatējams Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, kas apstiprinās ar lietā pārbaudīto pierādījumu kopumu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētais, zinot, ka pret viņu ir pieņemts lēmums par pagaidu aizsardzību un noteikti ierobežojumi, ļaunprātīgi nepildīja tiesas nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību un tiesa /pers. B/ darbības kvalificē pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši šī panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

IeM Informācijas centra izdruka apstiprina, ka /pers. B/ vairākas reizes sodīts, sodāmība nav dzēsta. Vairākkārt sodīts par administratīviem pārkāpumiem (lietas 43.-54.lapa).

Pēdējo reizi notiesāts ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 25.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem. Pēc soda izciešana atbrīvots 2019.gada 13.oktobrī.

Izdruka no Personu datu pārlūka apliecina, ka /pers. B/ nav deklarētās dzīvesvietas. Ir reģistrēts viens mazgadīgs bērns (lietas 39.,40.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otrās daļas nosacījumiem, Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā krimināpārkāpums, par kuru Krimināllikuma 168.[1] panta sankcijā paredzēts sods –īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs vai naudas sods.

Tiesa vērtē noziedzīgā norādījumā raksturu, to, ka /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu vērstu pret ģimeni, viņa darbību rezultātā nav iestājušās smagas sekas.

Kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa vērtē apsūdzētā /pers. B/ vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā, tā nožēlošanu.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgie nodarījumi veido recidīvu.

Apsūdzētais iepriekš ir sodīts, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā. Tiesa secina, ka apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par savas rīcības sekām, iepriekš noteiktie sodi nav sasnieguši Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, jo apsūdzētais turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Tiesa uzskata, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā noteiktos soda mērķus, apsūdzētajam /pers. B/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms likumā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods.

Ar Zemgales rajona tiesas izmeklēšana tiesneša 2021.gada 26.februāra lēmumu /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis-apcietinājums(lietas 34.-35.lapa).

/pers. B/ pirmstiesas procesā ir aizturēts 2021.gada 24.februārī plkst.9.10 (lietas 26.lapa).

Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 23.marta lēmumu /pers. B/ noteiktais drošības līdzeklis-apcietinājums- atcelts un piemērots vieglāks drošības līdzeklis-aizliegums izbraukt no valsts(lietas 94.-95.lapa).

2021.gada 25.martā /pers. B/ tika atbrīvots no Rīgas Centrālcietuma(lietas 110.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu /pers. B/ soda laikā ir ieskaitāms aizturēšanas laiks un apcietinājums no 2021.gada 24.februāra līdz 2021.gada 25.martam un /pers. B/, ar šo spriedumu noteiktais sods, uzskatāms par izciestu.

/pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis-aizliegums izbraukt no valsts- atceļams.

Pēc tiesas norīkojuma -2021.gada 20.maijā valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ sniedza aizstāve A.Eglīte.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.pantam, 2009.gada 22.decembra MK noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, apmaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" aizstāvei A.Eglītei pēc iesniegtā paziņojuma no valsts līdzekļiem izmaksājami 80 *euro*, par juridiskās palīdzības sniegšanu tiesā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu šo izdevumu samaksa valsts ienākumos uzliekama apsūdzētajam /pers. B/.

Lietā nav ziņu par apsūdzētā mantisko stāvokli, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.pantam izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520.,523., 527., - 531. pantu,

Rezolutīvā daļa

Tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.[1]panta un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu /pers. B/ soda laikā ieskaitīt aizturēšanu un apcietinājumu no 2021.gada 24.februāra līdz 2021.gada 25.martam.

/pers. B/ noteikto sodu uzskatīt par izciestu.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli– aizliegumu izbraukt no valsts-atcelt.

Piedzīt no /pers. B/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus – 80 *euro* (astoņdesmit *euro*) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību tiesā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Zemgales rajona tiesā Tukumā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai no pilna sprieduma pieejamības dienas-2021.gada 28.maija, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L.Sprigule